

Bemærkninger til "Forslag til Københavns Kommuneplan 2019".

Generelle bemærkninger:

Man er næsten ved at tude over, hvor falsk og klichefyldt "Verdensby med ansvar - Forslag til Københavns Kommuneplan 2019" er. Der er nærmest proppet klicheer og positivt ladede ord ind i teksten, hvorimod teksten bliver ren tågesnak, når det skal konkretiseres hvordan almindelige hverdagskøbenhavnere kommer til at mærke forbedringer.

Der kunne godt have været et afsnit der tematiserede hvad man mener med ordene. For hvad betyder: 'verdensby'? Hvad er det for et 'ansvar' denne verdensby skal løfte? Og hvad ligger der i at være en by med 'kant'? Hvad vil det sige, at København er 'unik'?

Tilsvarende hæfter man sig ved det der ikke foldes ud. Fx nævnes *klimatilpasning* én gang på side 71. At der er et stort arbejde i gang for at omdanne hele byen med dette for øje og herunder affrede De Indre Søer med det formål at kunne *ødelægge* Sankt Jørgens Sø til fordel for et parkouranlæg eller lignende forties fuldstændigt. Dette nævnes ikke ét sted i afsnittet om Indre By, ligesom klimatilpasning heller ikke indgår nogen andre steder i teksten, skønt netop dette er baggrunden for en del aktuelle graverier og omdannelser rundt om i byen.

Opsamlende kan man sige, at det skrider til himlen: at man ikke gør det man siger, og man siger ikke det man gør!

Tekstens primære ærinde vs det der burde være politikernes primære ærinde:

Generelt handler dette forslag primært om byggeri. Byggeri er den fysiske ramme som menneskeliv skal leves i og omkring. Dette menneskeliv skrivesættes mest som fritidsliv. De fleste mennesker er imidlertid optagede af at få hverdagslivet med daglige gøremål og forpligtelser til at fungere. Dette omtales ikke:

- Den alvorlige mangel på daginstitutioner, der har udløst regler og distributionsprincipper der stiller unge familier i umulige dilemmaer (man får tilbudt en vuggestue i en anden bydel, skønt der ligger hele to vuggestuer i det kvarter man bor i, og man kan ikke sige nej, fordi man risikerer at næste tilbud, er endnu værre.
- Stadige udbygninger af byskoler der allerede er udbyggede flere gange og med støt forringede udendørsfaciliteter.
- Man må tænke i nye institutioner med ordentlige udendørsfaciliteter. Børnehaver og vuggestuer med ordentlige legepladser, så børnene udfordres motorisk og sansemæssigt, samt udendørs faciliteter hvor børnene kan sove. Nye skoler med idrætsfaciliteter, fordi enhver udbygning af eksisterende skoler bidrager til at forringe skolens udendørs rum samt skaber rum for fremmedgørelse og asocial adfærd.
- De derved skabte udendørs faciliteter - ligesom lokalerne, kan i et vist omfang stilles til rådighed for almenheden udenfor åbningstiderne.

Det nævnes at de historiske bydele skal bevare deres særpræg og at der skal være muligheder for små alternative værksteder m.m. Det står i grel modsætning til hvad der faktisk sker med nedrivning

af slagterboderne, kunstnerværkstederne m.m. Det nytter jo ikke noget at man skriver hvad man gerne vil i en plan, når det overhovedet ikke omsættes til virkelighed.

I stedet for at tage stilling fra sag til sag kan en plan indeholde principper for hvordan der kan bygges i historiske bydele, i bydele der går tilbage til perioden i forlængelse af voldenes nedrivning fx brokvartererne og i det hele taget hver gang et nyt byggeri skal indpasses i noget eksisterende.

Det behøver ikke at være ren pastiche, blot fordi man vedtager principper for fx:

- Byggelinjer
- Byggehøjder
- Facadebeklædning
- Vandrette facadebånd

Der hvor nyt byggeri ikke skal indgå i eksisterende byggeri vil der naturligvis være flere handlemuligheder, men der er altså ikke noget unikt over byggeriet ved hverken Kalvebods Brygge, Vasbygade og hele Ørestaden:

- At man teknisk med en computer kan hive i de linjer der danner byggeriets ydre mure, så huset fremstår med skæve og særprægede vinkler er en ide der allerede er brugt op, og unikt bliver det i hvert fald ikke.
- At facaderne beklædes med forskellige plader med gule, røde eller brændte sten giver ikke de enkelte ejendomme karakter og originalitet, de ligner det de er: masseproduceret højhusbyggeri.

En by for alle:

Hvad betyder det konkret, når man konverterer erhvervsejendomme til *boligramme* sådan som det nævnes på side 68:

"(...) Ejendom lægges over i boligramme, idet bebyggelse konverteres til lejligheder. (...)"

Lejligheder der ikke tidligere har været beboet af personer der tilmeldte sig Folkeregistret er jo ikke omfattet af bopælspligt. Er dette et forhold som Borgerrepræsentationen har til hensigt at foretage politiske indgreb for at ændre? Eller er det blot et blålys, at der skal skabes boliger i eksisterende centralt beliggende ejendomme, mens vi alle ved at det blot er et påskud for mere udlejning af lejligheder på hotelbasis, sådan som vi har set det i en betydelig række af ejendomme i Indre By, hvori der faktisk er bopælspligt, som Borgerrepræsentationen blot ikke håndhæver?

Det samme gør sig gældende for al nybyggeri af boliger: der er ikke bopælspligt, hvilket tydeligt viser sig i de bydele, hvor disse nye boliger ligger, mange af boligerne bebos midlertidigt og mange står tomme, men ejes selvfølgelig af nogen, der bare ikke bor der. Men de ejes ikke af unge familier med børn og små husstandsindkomster.

Hvad betyder det, at hele havnefronten og alle andre blå områder udnævnes til at være et aktiv for København, når det også er dette blå der hele tiden inddrages, reduceres og omdannes for at skabe areal for diverse signaturprojekter der alene tilgodeser en meget smal målgruppe? Fx er der langt mellem børn, midaldrende og ældre på og ved havnebadene på Islands Brygge, Ofelia Plads, og i

Nordhavn. Det nævnes at det blå bidrager til pauserum, men når alle pladser og blå rum skal kunne det samme nemlig danne basis for aktivitetsrum til mennesker mellem 14 og 34 år, så kan de kun det. **Alle** andre må finde et andet sted at være. Disse andre steder omdannes imidlertid til udendørs restauranter, så man dårligt kan passere på fortovet og i hvert fald kun sætte sig ned, hvis man køber noget.

Tilsvarende med husbåde langs kajkanten - de tilgodeser jo kun den familie der bor i husbåden!

Parallelsamfund:

Det er en rystende politik at nedrive eller omdanne almennyttige boliger til andels- og/eller ejerboliger. Der er i forvejen alt for få billige udlejningslejligheder i København. Lovene om etablering af ejerlejligheder og andelsboliger fra 1960'erne har skåret dybt i billige københavnske udlejningsboliger. Hvis man nu også gør indgreb i massen af almennyttige lejligheder, så føjer man spot til skade. Det er kynisk og dumt overhovedet at tænke i disse baner.

Og hvor skal de mennesker flytte hen? Er det dem der skal flytte ud på Lynetteholmen? Eller i de lækre ejerrækkehuse i Ørestaden? Eller tæt på Islands brygge overfor den nyanlagte sandstrand? Børnefamilier på forskellige former for overførselsindkomster?

Loven om almennyttige lejligheder i kombination med reglerne om boligsikring er det der har givet Danmark verdens højeste boligstandard. Det er da værd at værne om.

Men det kan godt være, at normerne for nybyggeri er blevet så ideelle, at det etiske mål - at skabe boliger til almindelige mennesker, er gået tabt. Et arealgennemsnit på mere end 90 m² pr. lejlighed er for højt. Og man kan bygge mange gode boliger på 2 og 3 værelser i lejligheder mellem 75 og 55 m².

Problemet med parallelsamfund bliver dog ikke løst af den grund.

For det første er begrebet 'parallelsamfund' en politisk demagogisk opfindelse. Det findes ikke i virkeligheden. Der er ikke nogen familier der ønsker at bo i København med det formål at hæve overførselsindkomst, se deres unge og voksne sønner i fængsel og at have en sundhed lavere end ringe. Det er af helt andre grunde at det sker alligevel. Det er disse andre grunde man skal arbejde med.

Man må lave 'kvarterløft' med fokus på sundhed, uddannelse og arbejde. I koordination med jobcentre, sundhedsplejeskeinstitutionen, PPS-samarbejdet og kriminalforsorgen. Sætte målrettet ind så man når *kvinderne*. Kvinderne er løftestænger for social udvikling i familier, al udviklingsarbejde i fattige lande bekræfter dette.

Sundhed:

København skal være CO₂-neutral i 2025. Det er om 6 år! Der skal da godt nok superturbu på, hvis det mål skal kunne anes i horisonten! At nedlægge taghaver er det stik modsatte end at arbejde for dette mål, at nedlægge / reducere natur trækker også i den forkerte retning (eksempler: Bellahøjmarken, Amager Fælled og opfyldning af sø og havn). Og så ovenikøbet til fordel for endnu mere

armering, asfaltering, byggeri og anlæg af parkeringspladser – det er lidt for modsætningsfyldt at have et mål om at København skal være CO2-neutral om 6 år, når mange konkrete tiltag gør det stik modsatte for byen!

Hvis målet om CO2-neutralitet, mere grønt, mere blå og mere sundhed overhovedet skal have nogen gang på jorden, så må man rette blikket stift mod privatbilisme. Trafikken oser og larmer hvilket reducerer sundhed og trivsel for alt for mange københavnere. Og bilerne fylder i gaderne både når de kører, holder i kø eller når de skal parkeres uanset om de kører på benzin, diesel eller elektricitet og uanset om de er førerløse eller ikke. Alle tiltag der kan opmuntre folk til at anvende kollektiv trafik må tages i anvendelse. Lige nu stirrer man sig blind på metroen og navnlig på den nye Cityring, men man glemmer at man samtidig nedlægger buslinjer, der bevirker at der nogle steder er *meget* langt at gå fra bopæl til nærmeste station.

oooOOOooo